

Reprezentăție ritmată cu final fericit

Spectacolul de la Sfintu Gheorghe, tineresc, plin de prospețime și vervă, dezvoltă o frenezie a jocului teatral fantezist, o reală bucurie a actorilor de-a inventa și improviza, pe canavaua tradițională a comediei buie.

Reprezentăția, semnată regizoral de Mihai Dobre, este ritmată și nuanțată (fără hiatusuri și disonanțe) și comunică emoțional, inserturile muzicale fiind inspirat compuse și întărind latura agreabilă a comunicării, ea și mișcarea scenică, beneficiind de o stilizare a pozei scenice prin coloratură coregrafică. Decorul este simplu, favorizând mișcarea largă, amplă a actorilor. Costumele sînt compuse în stilul epocii, cu linii suple și colorit adecvat. Tribulațiile amoroase ale celor două cupluri (determinate de necuratele mijloace folosite de onerosul Pandolfo, punîndu-și fiica năbădăioasă, pe Lisette, la... concurs !) se termină cu bine, prin căsătoria celor... patru cupluri ! Final fericit, de autentică și voioasă comedie, întărindu-ne gîndul că de-abia de-acum încolo începe tragedia...

Interpretarea, în general, este în stil satiric popular, cu alunecări în grotesc, cu acrobații și balet prețios, cu tumbe și pași de pisică, cu intrări surprinzătoare și alte exhibiții, cu cîntecele și traves-

Teodora Mareș in Lisette

tiuri, cu grimase de stupeoare timpă... Se remarcă tînăra Teodora Mareș, o Lisette incandescentă, folosind toată gama de giumbușlucuri, între frivolitate și naivitate, cu varii inflexiuni de tonuri și cu o poftă nepotolită de joc. O secondează Bogdan Caragea (Filippo) — un june amoretz comic despre care se va mai vorbi (de bine!), exact în verb, gest și mimică, precum și Dorin Andone (Roberto), care folosește cu inteligență „anacronismele” textului și pantomima gen Marcel Marceau, Liliana Pană (Doralice), de o expresivitate mai palidă, de ingenuă anemică, redă condiția fecioarei mereu vulnerabile. Sandu Popa (Anselmo) e șiret ca un vulpoi, cu un joc studiat și plin de finețuri. Mihai Dobre (Pandolfo) reușește cu greu să redea personajul tatălui, prost cît e necesar și ridicol cît trebuie, pină la urmă simpatic, dar sub doza cerută de partitură. Se reține și prestația lui Radu Cioroianu (La Rose), cu fanfaronada și prețiozitatea franțuzului îngîmfat și becher. O mai atentă aplecare asupra rolurilor din partea lui Dan Turbatu (Servitorul) și a Mariei Zoe Albani (Fontaine) ar fi, fără indoială, benefică.

Vlad ANDREI ORHEIANU

CĂSĂTORIE PRIN CONCURS de TUDOR MUȘATESCU, după CARLO GOLDONI • TEATRUL DE STAT din SFÎNTU GHEORGHE, secția română • Data premierei : 13 aprilie 1988 • Regia : MIHAI DOBRE • Muzica : AUREL GIROVEANU • Scenografia : LAVINIA DIMA • Coregrafia : LIDIA LOCH • Distribuția : TEODORA MAREȘ (Lisette), MIHAI DOBRE (Pandolfo), BOGDAN CARAGEA (Filippo), LILIANA PANĂ (Doralice), SANDU POPA (Anselmo), DORIN ANDONE (Roberto), DAN TURBATU (Servitorul), ZOE MARIA ALBANI (Fontaine), RADU CIOROIANU (La Rose), GABRIELA GÎRLONȚA (Colombina).